

Č. 1786.

Mimořádná opatření: Vysloviti propadnutí předmětu trestného činu podle § 21 nař. ze dne 28. listopadu 1919 č. 644 sb. z. a n. (o obchodu s cizími platidly) jsou oprávněny jen úřady politické; finanční správě, do jejíž úschovy se předmět ten dostal, nepřísluší v tom směru žádná působnost.

(Nález ze dne 28. prosince 1922 č. 9728/21.)

Věc: Václav T. na K. V. proti ministerstvu financí o odměnu za činnost při zabavení dolarů.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: Nálezem pražského magistrátu ze dne 28. června 1920 č. — byl jistý rumunský obchodník uznán vinným pokusu přestupku dle § 3 nař. ze dne 28. listopadu 1919 č. 644 sb. z. a n., ježto se snažil dne 22. června 1920 v hotelu Štěpán v Praze prodati (osobě soukromé) 7390 dolarů, a byl odsouzen dle § 21 téhož nař. k vězení v trvání 1 měsíce a k pokutě 10.000 Kč. Kromě toho bylo zmíněných 7390 dolarů prohlášeno za propadlé ve prospěch čsl. státu.

Rekursu proti tomuto nálezu nevyhověla zemská správa politická s odůvodněním, že skutková podstata jest zjištěna; přihlížeje však k mimořádným okolnostem případu prominula na současnou žádost uložený trest úplně a uvolnila zároveň zabavenou cizí valutu.

O rozhodnutí tom byla vyrozuměna finanční správa s požádáním, aby zmíněnou valutu, která byla své doby odevzdána politickým úřadem ústřední státní pokladně jako depositum, zase vydala. Vydání to stalo se dne 17. července 1920.

V lednu 1921 žádal st-l žádostí adresovanou ministerstvu financí, aby mu byla vyplacena jedna čtvrtina částky prohlášené za propadlou, uváděje, že má na tuto částku nárok dle § 21, odst. 5 cit. nař., ježto se zasloužil dopadením této důchodkové závady.

Ministerstvo financí poukázavši na § 21, posl. odst. uvedeného nařízení žádosti nevyhovělo z toho důvodu, že dle rozhodnutí zemské správy politické byly zabavené dolary obviněnému dne 17. července 1920 vráceny.

Stížnost proti tomuto rozhodnutí namítá, že rozhodnutím zemské správy politické o rekursu a žádosti obviněného nemohl nikterak býti dotčen nárok st-lův na odměnu ve výši jedné čtvrtiny částky prohlášené za propadlou. Ježto trestní řízení bylo pravoplatně skončeno a dolary byly pravoplatně prohlášeny za propadlé, bylo věcí administrativního úřadu, aby příslušnou, na odměnu vypadající částku zadržel, neboť administrativní úřad nemohl disponovati nárokem st-lovým, který vzešel ihned, jakmile dolary byly prohlášeny za propadlé. Okolnost, že propadlá valuta byla obviněnému vrácena, nemá a nemůže dle zákona míti žádného vlivu na nárok st-lův na odměnu.

Stížnost tuto neshledal nss důvodnou.

Nařízení ze dne 28. listopadu 1919 č. 644 sb. z. a n. vydané na základě zákonného zmocnění ustanovuje v § 21 takto: »— — — — —«

Dle toho patří právo stíhati přestupky naznačené v 2. odst. cit. § 21 výlučně úřadům politickým a jediné ty jsou také povolány vysloviti propadnutí předmětu trestného činu. Dle tohoto předpisu bylo také v tomto případě postupováno.

Finanční správě nepřísluší v tom směru žádná působnost, ona je a také v tomto případě byla pouhou schovatelkou (depositářkou) předmětů prozatímně zabavených. Ona nemůže proto také nakládati s takovými předměty, dokud jí nejsou dány k dispozici příslušným úřadem politickým.

To se však ve sporném případě nestalo, naopak finanční správa dostala od příslušného úřadu politického poukaz, aby prozatímně zabavenou valutu obviněnému vydala.

Takového příkazu musela však jako pouhá schovatelka uposlechnouti a nelze tedy v jejím rozhodnutí, jímž, poukazujíc na vydání dotyčné valuty, nevyhověla žádosti za odměnu, odvislou od hodnoty propadlých předmětů, spatřovati nezákonnost.

Rozhodnutí zemské správy politické nemůže však nss v tomto řízení přezkoumávat.

Bylo proto stížnost zamítnouti jako bezdůvodnou.

Č. 1787.

Obecní statek: Stalo-li se sporným vlastnictví k domnělému příslušenství kovárny, která jest obecním statkem (měch, kovadlina atd.), nemohou úřady samosprávné ani vzhledem k ustanovení § 96 ob. zřiz. o dozoru nad neztenčeným zachováním obecního statku naříditi uschování věcí těch, aby je vrátil do obecní kovárny.

(Nález ze dne 28. prosince 1922 č. 6209.)

Věc: Václav L. v N. proti zemskému správnímu výboru v Praze stran obecního statku.

Výrok: Naříkané rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

Důvody: Okresní správní komise v Hluboké se ve schůzi ze dne 2. června 1921 usnesla jako úřad dozorčí ve smyslu § 96 ob. zřiz. na tom, aby s předměty k obecní kovárně v N. náležejícími, totiž s měchem, kovadlinou, rohatinou a kladivem naloženo bylo jako s jméním obecním, aby tudíž byly zástupcem starousedlých obcí vráceny a v kovárně na místě původním uloženy, a to z těchto důvodů: Kovárna v N. jest nemovitost bývalého obecního statku, jenž se zákonem ze dne 17. července 1919 č. 421 sb. z. a n. změnil v kmenové jmění obecní, předměty výše uvedené, jsouce příslušenstvím nemovitosti této podle §§ 294 až 297 o. z. o., náležejí rovněž v důsledku citovaného zákona obci, nikoli starousedlým. Námitku, že starousedlí občané N. předměty ty sami ze svého opatřili, nepovažuje zdejší úřad za rozhodnou, ježto podílníci, stavějící a opravující kovárnu a ji potřebným příslušenstvím opatřující, činili tak jakožto uživatelé obecního statku ve smyslu § 70 nebo 77 ob. zřiz. Správnost tohoto hlediska potvrzuje znění žaloby, podané na tamního kováře osadním dřívějším starostou v zastoupení obce N. na vyklizení a ode-